

"Het zwarte moeras"

het zwarte moeras

ik ken de

witte wieven en

het zachte gepruttel

van het gas uit

het zwarte moeras

de vage zuchten

van oude bomen

als de wind is

gaan liggen en takken

vrij kunnen dromen

toch is in de jaren

het donker verdiept

omdat onbereikbaar

bezit heeft genomen van

ruimte ten koste van licht

waar vroeger het bos

zich transparant opende

met oplichtende plekken

en spiegelende vennen

dreigt de woeker van groei

het recht van de sterkste

in entropie van de eenvoud

overheerst de harmonie

der soorten door hun

verstikkende aanwezigheid

wil melker

23/11/2018

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© november 2018, wil melker, BasicPublishing.nl